

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208838
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817208838.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobkyne C. T. nar. XX.XX. XXXX, bytom Č. XX, XXX XX, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. **P r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podanou žalobou žiadala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený pri Asociácii pre Arbitráž, Vansovej 2, Bratislava SRSApA 14973/16 zo dňa 02.11. 2016. Žalobu odôvodnila tým, že nemala spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu a nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nebolo jej umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského konania. Stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci jeho nariadenie navrhovala a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania dôvodne vyplývala potreba jeho nariadenia najmä preto, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s jej uvedenými návrhmi a tvrdeniami, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. V konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré predložila, nevykonal ňou navrhované dôkazy alebo jej neumožnil predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca. Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožné, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom. Výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnom konaní, nakoľko žaloba podaná žalobkyňou smeruje proti Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Asociácii pre arbitráž. Vzhľadom na uvedené nie je ho možné považovať za stranu sporu, preto nie je zrejmé, na základe čoho bola v uznesení Okresného súdu Rožňava č.k. 4Csr/2/2017 - 6 ako žalovaný uvedený. V žalobe je pri kolónke týkajúcej sa označenia žalovaného rukou očividne iným písomnom ako zvyšný text žaloby dopísané „EOS KSI?“. K tomuto označeniu si dovoľuje poukázať na to, že jednak ide o dopísaný text, ktorého pôvod je prinajmenšom neistý, a zároveň týmto označením nie sú v žiadnom prípade naplnené podmienky označenia strany sporu tak, ako to predpisuje ust. § 133 ods. ... CSP. Poukazuje na to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa dňa 09.08. 2006 uzatvorila spo spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na základe plnomocenstva za VÚB, a.s. „Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Žolík“ (ďalej len „Zmluva“), n základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úverový rámec spolu vo výške 1.200,- Eur. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach a dodržiavať podmienky uvedené v Zmluve a v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobkyňa neplnila povinnosti z uzavretej Zmluvy riadne a včas, došlo z jej strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatných spôsobom. Po postúpení pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s.r.o. (ďalej len „veriteľ“) viedol veriteľ s dlžníkom (žalobkyňou) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobkyne predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jej možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti, resp. v primeraných splátkach. Keďže veriteľ nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekúčného konania poskytol žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobkyne a zaslal mu na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“) spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Veriteľ poukazuje na to, že po predložení vyššie uvedených dokumentov mala žalobkyňa možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať v prípade, že s ich obsahom nesúhlasí. Žalobkyňa Dohodu a Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu vyplnila a podpísala dňa 26.01. 2016 a od tohto momentu ich veriteľ považoval za platne uzavreté. V zmysle Dohody zo dňa 26.01. 2016 žalobkyňa uznala záväzok vyplývajúci zo Zmluvy a zaviazala sa uhradiť dlh pozostávajúci z istiny vo výške 800,27 Eur, ostatného príslušenstva podľa Zmluvy vo výške 2.381,73 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 815,27 Eur od 01.04. 2015 do zaplatenia. Uznaniu pohľadávku sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v splátkach vo výške 10,- Eur, splatnými k 23. dňu v mesiaci, počnúc dňom 23.02. 2016. Uvedené dohodnuté splátky žalobkyňa rovnako ako podmienky dohodnuté v pôvodnej Zmluve opätovne porušila, nakoľko neuhrádzala dohodnuté splátky riadne a včas. V tejto súvislosti poukazuje na to, že i ústupky voči dlžníkovi (žalobcovi) musia mať svoje medze a nie je možné v rámci mimosúdneho riešenia pohľadávky neustále odkladať splatnosť existujúceho záväzku najmä v prípade ak dlžník prejaví snahu uhradiť svoj dlh, ktorý záväzne uzná a následne dohodu poruší bez riadneho plnenia dohodnutých splátok. Rozhodcovská zmluva v danom prípade okrem jasného označenia a opisu jej predmetu, obsahovala aj explicitné poučenie spotrebiteľa, ktoré informovalo spotrebiteľa o nasledujúcich možnostiach : možnosti odmietnutia rozhodcovského konania, možnosti vyslovenia neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy na všeobecnom súde, možnosti brániť sa proti postupu rozhodcu, ako aj možnosti podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného poučenia je zrejmé, že žalobkyňa mala viacero možností ako zabrániť rozhodcovskému konaniu, nakoľko záležalo na jej rozhodnutí, či sa predmetný spor prejedná pred rozhodcovským súdom, alebo rozhodcovské konanie ako také odmietne, prípadne požiada o vyslovenie neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Obsah Dohody ako aj Rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (veriteľom) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaná v rozhodcovskom konaní (žalobkyňa v súdnom konaní) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipovala. Veriteľ je názoru, že Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, že bola predmetnú Rozhodcovskú zmluvu nútená podpísať, má veriteľ za to, že Rozhodcovská zmluva je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Samotná rozhodcovská zmluva ani Dohoda neobsahujú prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v Dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka(v sporovom konaní žalobcu) tak náročný úkon. S uvedeným názorom

sa stotožnil opakovane aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 30.01. 2017, sp.zn. 13Csr/1/2016 ako aj v rozsudku zo dňa 29.06. 2017 sp.zn.: 12Csr/2/2017 „Napriek tomu, že inštitút individuálnej podmienky treba vykladať v súlade s cieľom smernice (Smernica 983/13 EHS), podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dojednanú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predloženou formulárovou štandardnou zmluvou (Článok III., bod 2 smernice), ale podľa názoru súdu rozhodcovská zmluva, keďže neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalobca bol nejakým spôsobom nútený predmetnú zmluvu podpísať a v ďalšom dávala možnosť od tejto zmluvy odstúpiť a v zmysle zákona neprijatť rozhodcovské konanie, preto ako celok súd nepovažuje rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, obsahujúcu neprijateľné podmienky.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01. 2016, sp.zn. 9CoE/265/2015, z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinní ju podpísali v čase, kedy už existoval ich záväzok. Okrem toho z tlačiva vyplýva aj poučenie o rozhodcovskom konaní, a preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom súdu prvého stupňa o tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť neprijatť rozhodcovskú zmluvu, ako aj táto rozhodcovská zmluva bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom.... Veriteľ zastáva názor, že žalobca po tom, čo sa oboznámil s obsahom Rozhodcovskej zmluvy svojím podpisom vyjadril svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že ZoSRK umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZoSRK bol zrušený pre neplatnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok. Uvedené vyplýva aj z dôvodnej správy k ZoSRK, v zmysle ktorej je účelom návrhu zákona vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa ... Ďalším dôvodom je potreba zosúladenia vnútroštátneho právneho poriadku s právnymi aktmi Európskej únie v tejto oblasti. Odhliadnuc od uvedeného veriteľ poukazuje na to, že žalobkyňa svoj splatný dlh dňa 26.01. 2016 riadne uznala čo do právneho dôvodu a výšky. Na základe takto prejavenej vôle žalobkyne došlo k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že dlh v čase uznania v uznanom rozsahu trval. V zmysle uvedeného nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že v zmysle podanej žaloby nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom a zároveň má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že priznáva, že jej žaloba v tomto znení ako bola predložená súdu je zmätočná. Žaloba mala smerovať len voči veriteľovi oprávnenému subjektu), ktorý dal podnet na vydanie rozhodcovského rozsudku. V tomto smere mení svoje znenie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku tak, že žalovaným je len veriteľ, pretože ani Rozhodcovský súd zriadený pri asociácii pre arbitráž nie je oprávnený disponovať bez podnetu protistrany so svojím rozsudkom. Tento bol vydaný bez akéhokoľvek jej vstupu do procesu rozhodovania rozhodcovského súdu z dôvodu neznalosti práva a nízkej úrovni môjho vzdelania. Taktiež ani samotný exekútor nedisponuje právomocou ovplyvňovať exekúciu, ktorú vykonáva. Toto právo má len veriteľ, ktorý podal podnet na vydanie rozhodcovského rozsudku. Právny zástupca veriteľa uviedol, že jeho mandant nie je pasívne legitimovaným subjektom v predmetnom konaní, nakoľko žaloba podaná žalobcom smeruje proti Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Asociácii pre arbitráž. Toto konštatovanie sa nezakladá na pravde, pretože aj pôvodná žaloba, ktorú upravuje v predchádzajúcom bode, smerovala aj keď nesprávne aj voči súdnemu exekútorovi a Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenom pri Asociácii pre Arbitráž. Medzi žalovanými bol jednoznačne uvedený aj veriteľ. Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Aj z uvedených dôvodov nie je možné akceptovať tvrdenie právneho zástupcu veriteľa o neexistencii akejkoľvek, či už pasívnej alebo aktívnej vecnej legitimácie veriteľa.

4. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 06.02. 2018 uviedla, že po oboznámení sa so znením tohto vyjadrenia žalobkyne má zato, že ak týmto vyjadrením žalobkyňa neodstránila zmätočnosť podanej žaloby, pričom vo svojom vyjadrení síce uviedla, že žalovaný v predmetnom spore má byť veriteľ pohľadávky, ale vo svojom vyjadrení ho v súlade ustanovením § 133 CSP presne neidentifikovala. Z uvedeného dôvodu má zato, že stále v tomto smere nebol odstránený tento nedostatok žaloby, čo sa týka vyjadrenia k žalovanému k predmetu sporu, v plnej miere sa pridrižiava vyjadrenia k žalobe zo dňa 15.12. 2017 a okrem iného poukazuje aj na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenie je predmetom tohto konania a ktorý bol vydaný dňa 02.11. 2016 a nadobudol právoplatnosť 16.03. 2017 pričom žaloba o jeho zrušenie bola podaná 16.08. 2017 má zato, že nie je zrejmé, či žalobkyňa podala túto žalobu v zákonnej lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia tohto rozhodcovského rozsudku, kde sa v žalobe a jej vyjadrení nespomína, v súvislosti s konaním, ktoré prebehlo na rozhodcovskom súde a ako aj z podaného rozsudku vyplýva, že je zrejmé, že žalobkyni bola žaloba riadne doručená, pričom mala možnosť sa v lehote 30 dní odo dňa jej doručenia vyjadriť. Žalobkyňa sa k predmetnej žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila a prvýkrát sa voči nemu bránila až podaním žaloby na všeobecnom súde dňa 16.08. 2017. Už aj vo vyjadrení poukazovali na skutočnosť, že žalobkyňa uzavrela s mandátom dohodu o uznaní záväzku a úhrade splátok dňa 06.01. 2016, pričom žalobkyňa na základe tejto dohody aj mandátovi plnila, konkrétne uhradila dve splátky, aj uvedené svedčí o tom, že žalobkyňa bola s obsahom tejto dohody uzrozmeneá a bola si vedomá svojho záväzku voči veriteľovi. Tým istým dňom uzavrela rozhodcovskú spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej už bol jasne identifikovaný stály rozhodcovský súd, ktorý by v prípade sporu medzi zmluvnými stranami mal právomoc tento spor rozhodovať, ďalej bola žalobkyňa v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve jasne zrozumiteľne poučená o celom priebehu spotrebiteľského rozhodcovského konania, pričom nebola žiadnym spôsobom nútená túto zmluvu uzavrieť. Z uvedených dôvodov má zato, že tak dohoda ako aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva boli platne uzavreté a neobsahujú neprijateľné podmienky. V tomto smere poukázali aj vo vyjadrení na rozhodovaciu prax iných súdov v obdobných sporoch, na základe všetkých uvedených skutočností, žalovaný stále tvrdí že nie je pasívne vecne legitimovaný subjektom, nebol tak označený v žalobe, nie sú splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku a z uvedených dôvodov navrhuje súdu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Z dôvodu právnej istoty a to najmä, že rozhodcovský súd rozhodoval v novembri 2016, žaloba bola podaná na súd v auguste 2017 navrhol, aby súd vyžiadal rozhodcovský spis, pokiaľ bude odročovať pojednávanie.

5. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 23.05. 2018 uviedol, že naďalej zastáva názor, že v predmetnom konaní nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko žaloba podaná žalobkyňou, smeruje proti Stálemu rozhodcovskému súde zriadenému pri Asociácii pre arbitráž, pričom doposiaľ žalobkyňa nekonkretizovala svoje podanie a neoznačila žalovaného v zmysle ust. § 133 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Zo spisového materiálu vyplýva, že Rozhodcovský rozsudok zo dňa 02.11. 2016 bol žalobkyni doručený 28.11. 2016, a teda zákonom stanovená lehota uplynula dňa 29.02. 2017. Žalobkyňa podala žalobu na okresný súd dňa 16.08. 2017, teda po uplynutí troch mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku. V zmysle uvedeného nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že v zmysle podanej žaloby nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom a zároveň má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalobkyňa sa k tomuto vyjadreniu nevyjadrila.

7. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, Bratislava súd zistil, že rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 14973/16 zo dňa 02.11. 2016, právoplatný dňa 13.03. 2017, bol doručený žalobkyni dňa 28.11. 2016 (fotokópia doručky na čl. 49).

8. Podľa § 46 ods. 1/ z.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

9. Žalobkyňa žalobu na súd podala 16.08. 2017, teda po lehote (prekluzívnej), ktorá je uvedená v zákone.

10. Z tohto podstatného dôvodu (z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty) súd musel

žalobu zamietnuť.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci plný úspech, súd mu teda priznal plnú náhradu trov konania.

12. Podľa § 262 ods. 2/ CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd 1. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučny poriadok).